

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, dnia 5 września 2019 r.

DIH-4.709.6.2019.TN

DECYZJA DIH-IV-4/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), zwanej dalej „KPA”, art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1930 z późn. zm.), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „ustawą o informowaniu o cenach” Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania z dnia 21 czerwca 2019 r. wniesionego przez r.pr. reprezentującego przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu nr BN.8361.129.2018 z dnia 11 czerwca 2019r., nakładającej na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. karę pieniężną w wysokości 2 200 zł (dwa tysiące dwieście złotych) za brak uwidocznienia w miejscu sprzedaży w sklepie „Biedronka” przy ul. 28 Czerwca 1956 r. w Poznaniu, cen jednostkowych 8 partii towarów sprzedawanych według objętości lub masy oraz za podanie w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości i uniemożliwiający porównanie cen 2 partii towarów sprzedawanych według objętości lub masy, z uwagi na ponowne naruszenie obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen stanowiące czwarty przypadek w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W dniu 27 czerwca 2019 r. do Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu, zwanego dalej „Wielkopolskim WIIH” wpłynęło odwołanie z dnia 21 czerwca 2019 r., które zostało wniesione przez r.pr. reprezentującego przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A., od decyzji Wielkopolskiego WIIH nr BN.8361.129.2018 z

dnia 11 czerwca 2019 r. Zaskarżoną decyzją Wielkopolski WIIH nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. karę pieniężną w wysokości 2 200 zł za brak uwidocznienia w miejscu sprzedaży w sklepie Biedronka przy ul. 28 Czerwca 1956 r. w Poznaniu, cen jednostkowych 8 partii towarów sprzedawanych według objętości lub masy oraz za podanie w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości i uniemożliwiający porównanie cen 2 partii towarów sprzedawanych według objętości lub masy, z uwagi na ponowne naruszenie obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen stanowiące czwarty przypadek w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Decyzja Wielkopolskiego WIIH została doręczona stronie w dniu 14 czerwca 2019 r., natomiast odwołanie zostało nadane u operatora publicznego usług pocztowych w dniu 24 czerwca 2019 r. Pismem z dnia 2 lipca 2019r. Wielkopolski WIIH przekazał przedmiotowe odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem Urzędu”.

Podstawą zaskarżonej decyzji Wielkopolski WIIH były ustalenia kontroli, o zamiarze wszczęcia której pismem z 11 września 2018 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646 z późn. zm.), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”, Wielkopolski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. Przedmiotowe pismo zostało doręczone stronie w dniu 13 września 2019 r.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniach 10-12 października 2018 r. przez inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego WIIH w sklepie „Biedronka”, mieszczącym się przy ul. 28 Czerwca 1956 r. w Poznaniu, należącym do Strony, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach w miejscu sprzedaży detalicznej poprzez kontrolę czy ceny, w tym ceny jednostkowe towaru są uwidaczniane w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Inspektorzy Wielkopolskiego WIIH przeprowadzili również kontrolę w zakresie zgodności sposobu uwidaczniania cen przez przedsiębiorcę z wymaganiami Rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług z dnia 9 grudnia 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”. Zakres przeprowadzonej kontroli był zgodny z zakresem kontroli wskazanym w upoważnieniach do przeprowadzenia kontroli nr BN.8361.129.2018 z dnia 10 i 12 października 2018 r. i odnosił się do prawidłowości i rzetelności uwidaczniania cen oraz identyfikacji przedsiębiorcy.

Kontrolą objęto towary nieżywnościowe wybrane losowo z aktualnej oferty sklepu sprzedawanych na sztuki lub w opakowaniach jednostkowych w ilości 99 partii towarów. W trakcie kontroli, w wyniku sprawdzenia cen i cen jednostkowych 99 partii towarów oferowanych do sprzedaży na sztuki lub w opakowaniach jednostkowych według objętości lub masy, stwierdzono brak cen jednostkowych towarów w stosunku do 8 partii sprawdzanych towarów:

1. Wkład olejowy Lumia do zniczy 240 g EAN 590692700870;
2. Bebeauty krem 50 ml, do twarzy na noc q10, EAN 5601009986903;
3. Bebeauty krem 50 ml, nawilżający do twarzy, EAN 5601009986873;
4. Bebeauty krem do ciała 300 ml, EAN 5601009986866;
5. Bebeauty krem 50 ml, odżywczy do twarzy, EAN 5601009986880;
6. Lakier do włosów Bebeauty 250 ml, EAN 5904114041681;
7. Wkład do znicza 400G/95H/20cm, EAN 590692702347/2
8. Wkład parafinowy 250 g,70hgl8cem EAN 5907684327384.

Ponadto, w odniesieniu do 2 spośród 99 sprawdzanych partii towarów przeznaczonych do sprzedaży wg objętości lub masy, na uwidocznionej wywieszce przy towarach i w informacji zawartej na produkcie stwierdzono podanie informacji o ilości i jednostce miary produktów w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości i uniemożliwiający porównanie cen, a mianowicie:

9. Odżywka dwufazowa do włosów Loreal 200 ml - na wywieszce podano „Odżywka dwufazowa do włosów Loreal 150 ml”,
10. Odświeżacz w żelu 150 g, EAN 5901718981337 - na wywieszce podano cenę jednostkową „19,93 zł/l”, a produkt oznaczony na opakowaniu w „g”.

Powyższe stanowiło naruszenie art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o informowaniu o cenach i naruszyło interes konsumenta.

Wielkopolski WIIH decyzją nr BN.8361.129.2018 z dnia 21 stycznia 2019 r. nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 2 200 zł na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach za brak uwidocznienia w miejscu sprzedaży cen jednostkowych 8 partii towarów sprzedawanych według objętości lub masy oraz za podanie w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości i uniemożliwiający porównanie cen 2 partii towarów sprzedawanych według objętości lub masy. Strona wniosła odwołanie z dnia 6 lutego 2019 r. od tej decyzji. Prezes Urzędu decyzją nr DIH-III/11/2019 z dnia 22 marca 2019 r. uchylił zaskarżoną decyzję pierwszej instancji i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia Wielkopolskiemu WIIH. Po przeprowadzonej analizie treści decyzji pierwszej instancji oraz ustaleń kontroli, Prezes Urzędu stwierdził, że przedsiębiorca naruszył przepisy ustawy o informowaniu o cenach i z tego powodu podlega sankcji w postaci kary administracyjnej. Ponadto, Prezes Urzędu wskazał, że przedsiębiorca od 19-24 stycznia 2018r. – daty pierwszej kontroli, kiedy stwierdzono naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach po raz pierwszy, czyli w 12-miesięcznym przedziale poprzedzającym datę przedmiotowej kontroli z października 2018 r. nie wykonał obowiązków określonych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach po raz czwarty. Prezes Urzędu przywołał daty kontroli przedsiębiorcy z 2018 r. w czasie których ustalono takie same naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Daty kontroli mieszczą się w 12-miesięcznym przedziale czasowym wskazanym w art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach. Powyższe warunkowało konieczność uchylenia decyzji pierwszej instancji i przekazania jej do ponownego rozpatrzenia z uwagi na wydanie decyzji w oparciu o niewłaściwy przepis prawa materialnego. W decyzji drugiej instancji Prezes Urzędu wskazał na konieczność zastosowania bardziej rygorystycznej podstawy prawnej z art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, który nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej nałożenie kary pieniężnej na przedsiębiorcę do wysokości 40 000 zł jeżeli przedsiębiorca nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy.

Wielkopolski WIIH po przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym na skutek ponownego rozpatrzenia sprawy, decyzją znak BN.8361.129.2018 z dnia 11 czerwca 2019 r. nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. karę pieniężną w wysokości 2 200 zł za brak uwidocznienia w miejscu sprzedaży w sklepie Biedronka przy ul. 28 Czerwca 1956 r. w Poznaniu, cen jednostkowych 8 partii towarów sprzedawanych według objętości lub masy oraz za podanie w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości i uniemożliwiający porównanie cen 2 partii towarów sprzedawanych według objętości lub masy, z uwagi na ponowne naruszenie obowiązków wynikających z przepisów o uwidocznianiu cen

stanowiące czwarty przypadek w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy.

Od decyzji Wielkopolskiego WIIH nr BN.8361.129.2018 z dnia 11 czerwca 2019 r. wniósł odwołanie z dnia 21 czerwca 2019 r.pr. reprezentujący przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A.

W swoim odwołaniu z dnia 21 czerwca 2019 r. od zaskarżonej decyzji pełnomocnik Strony wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i wydanie decyzji o odstąpieniu od nakładania na przedsiębiorcę administracyjnej kary pieniężnej, ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i nałożenie na przedsiębiorcę kary pieniężnej w kwocie 95,23 zł (dziewięćdziesiąt pięć złotych, 23/100).

Pełnomocnik Strony podniósł następujące zarzuty:

- I. Zarzut naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 KPA poprzez jego niezastosowanie przez organ pomimo, że w ocenie Strony, zostały spełnione wszystkie przesłanki pozwalające na odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w niniejszej sprawie, tj. naruszenie prawa dokonane przez Przedsiębiorcę było znikome, nadto zaprzestał on naruszania prawa.
- II. Zarzut naruszenia art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach w związku z art. 14 Prawa przedsiębiorców poprzez nałożenie na Przedsiębiorcę kary pieniężnej w kwocie 2.200,00 zł, pomimo iż w ocenie Strony, w sprawach, w których doszło do większego naruszenia obowiązków wynikających z ustawy o informowaniu o cenach, organy administracji publicznej wymierzały kary ponad 23-krotnie niższe, co stanowi nieuzasadnione odstąpienie od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym.

Prezes Urzędu po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach: *„W miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”*.

Nie ulega wątpliwości, że kontrola inspektorów Wielkopolskiego WIIH przeprowadzona w dniach od 10 do 12 października 2018 r. w sklepie Biedronka przy ul. 28 Czerwca 1956 r. nr 384 w Poznaniu, dotyczyła miejsca sprzedaży detalicznej, co zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach nakłada na przedsiębiorcę obowiązek uwidaczniania ceny oraz ceny jednostkowej towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Ponadto w kontrolowanej placówce prowadzona była sprzedaż samoobsługowa, co tym bardziej wymusza na przedsiębiorcy obowiązek uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów.

W toku kontroli zbadano prawidłowość uwidocznienia cen i cen jednostkowych 99 partii towarów, stwierdzając brak cen jednostkowych towarów w stosunku do 8 partii, a także w przypadku 2 partii stwierdzono podanie informacji o ilości i jednostce miary produktów w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości i uniemożliwiający porównanie cen. Zatem łącznie nieprawidłowości dotyczyły 10 partii towarów spośród 99 skontrolowanych (około 10,1 %).

Ustawodawca nie wartościuje nałożonych na przedsiębiorców obowiązków, stawiając na równi obowiązek uwidocznienia cen oraz cen jednostkowych. Naruszeniem sankcjonowanym w powyższych przepisach jest każde naruszenie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy, bez rozróżnienia czy naruszenie dotyczy cen czy też cen

jednostkowych oraz bez odniesienia do ilości towarów (usług) dotkniętych naruszeniami. Konsumentom pozbawieni dostępu do prawidłowo uwidocznionych cen, a także cen jednostkowych towarów pozbawieni są tym samym możliwości pełnego rozeznania i podjęcia obiektywnej decyzji w sprawie dokonania zakupu. Kupujący postawieni w takiej sytuacji mogą zrezygnować z zakupów z powodu braku rzetelnej informacji o cenach jednostkowych, co również narusza ich interes

W związku z powyższym, Prezes Urzędu stwierdził naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach: *„Jeżeli przedsiębiorca nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4, co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 40 000 zł.”*

Kontrolowany przedsiębiorca — Jeronimo Martins Polska S.A. nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach po raz czwarty, w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Naruszenie obowiązków w zakresie uwidaczniania cen towarów i usług organ prowadzący postępowanie stwierdził dotychczas w toku uprzednio przeprowadzonych kontroli.

a) nr D/KO.ŻG.8361.11.2018 przeprowadzonej w okresie 19 — 24.01. 2018 r.,

b) nr ŻG.8361.5.2018 przeprowadzonej w okresie 23.01. — 02.02.2018 r.,

c) nr ŻG.8361.90.2018 przeprowadzonej w okresie 18 — 21.06.2018 r.

W powyższych przypadkach zostały nałożone na kontrolowanego przedsiębiorcę, w drodze decyzji administracyjnej, kary pieniężne. Niniejszy przypadek naruszenia art. 4 ustawy o informowaniu o cenach był czwartym przypadkiem w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, czyli od kontroli przeprowadzonej w dniach 19-24 stycznia 2018 r. Na tej podstawie Prezes Urzędu stwierdza, że do stwierdzonego naruszenia ma zastosowanie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach i kara pieniężna za w/w naruszenie może być wymierzona do wysokości 40 000 zł.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach:

„Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodów”

Stopień naruszenia obowiązków – należy ocenić jako znaczący, ponieważ zostały naruszone podstawowe obowiązki dotyczące uwidocznienia cen jednostkowych (brak cen jednostkowych dla 8 produktów) co spowodowało zaistnienie wątpliwości, co do możliwości porównania cen towarów przez konsumentów. Powyższe godzi w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwia mu porównanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym.

Dotychczasowa działalność przedsiębiorcy - naruszenie obowiązków w zakresie uwidaczniania cen towarów i usług Wielkopolski WIIH stwierdził w toku uprzednio przeprowadzonych kontroli. Niniejszy przypadek naruszenia art. 4 ustawy o informowaniu o cenach był czwartym przypadkiem w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, czyli od kontroli przeprowadzonej w dniach 19-24 stycznia 2018 r.

Wielkość obrotu i przychodu – wielkość przychodu została ustalona na podstawie pisma pełnomocnika w sprawie z dnia 31 grudnia 2018 r. i wynosi za rok 2017 .... zł. Natomiast pomimo wezwania Wielkopolskiego WIIH z dnia 21 grudnia 2018 r., przedsiębiorca nie wykazał ogólnej wielkości obrotu, tylko wskazał na wielkość obrotu w kontrolowanym sklepie w dniach 10 października 2018 r. ... zł, 11 października 2018 r. ....zł, 12 października 2018 r. ....zł. Kara pieniężna w stosunku do wielkości przychodu przedsiębiorcy za rok 2017 r. stanowi zaledwie ... %. W ocenie Prezesa Urzędu, odniesienie do obrotu w konkretnym sklepie w dniu kontroli wykazywane przez stronę jest bezzasadne, ponieważ w trybie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach administracyjna kara pieniężna nakładana jest na przedsiębiorcę, a nie na konkretny sklep stanowiący miejsce prowadzenia działalności przez przedsiębiorcę. Przy wysokiej wielkości przychodu przedsiębiorcy szacowana wielkość obrotu przedsiębiorcy jest również wysoka i nie zmienia ułamkowego wyniku procentowego wysokości kary w stosunku do wielkości przychodu.

Ponadto należy wskazać, że kara pieniężna powinna także odpowiadać wymogom wskazanym przez ustawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. L Nr 80 z 18.03.1998 r.) nakazuje, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Aby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa. Przepisy ww. dyrektywy stosowane są przez organ pomocniczo.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu informuje, że przedstawione przez stronę argumenty nie zasługują na uwzględnienie i stwierdza, iż Wielkopolski WIIH wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 2 200 zł przy maksymalnej wysokości 40 000 zł jest, w ocenie Prezesa Urzędu, kwotą adekwatną do zakresu stwierdzonych nieprawidłowości z uwzględnieniem iż do naruszenia doszło po raz czwarty, w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że nałożona na przedsiębiorcę kara pieniężna w wysokości 2 200 zł ma charakter skuteczny, proporcjonalny i odstrasżający.

Odnosząc się do zarzutów pełnomocnika strony zawartych w odwołaniu do zaskarżonej decyzji, Prezes Urzędu informuje co następuje.

Ad. I - Zarzut naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 KPA

Odwołujący się podniósł zarzut naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 KPA poprzez jego niezastosowanie, pomimo że zostały spełnione wszystkie przesłanki pozwalające na odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w niniejszej sprawie, tj.

naruszenie prawa dokonane przez Przedsiębiorcę było znikome, nadto zaprzestał on naruszania prawa.

Prezes Urzędu odnosząc się powyższego zarzutu stwierdził co następuje:

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach: „*Do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm)*”, zwanej dalej „Ordynacją”. Z praktycznego punktu widzenia najistotniejsze znaczenie ma art. 67a Ordynacji, który pozwala Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, na odroczenie terminu płatności kary lub rozłożenie jej zapłaty na raty. W myśl art. 189a § 1 KPA zasadą jest, że w sprawach nakładania lub wymierzania administracyjnej kary pieniężnej lub udzielania ulg w jej wykonaniu stosuje się przepisy działu IVa KPA – „administracyjne kary pieniężne”. Wyjątek od tej zasady określa art. 189a § 2 pkt 2 KPA, z którego wynika, że w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia, przepisów działu IVa KPA w tym zakresie nie stosuje się. Przepisy odrębne, zarówno przepisy Ordynacji jak i ustawy o informowaniu o cenach nie regulują odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia. Dlatego też, wniosek Strony o odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w trybie art. 189f § 1 pkt 1 KPA został rozpatrzony w decyzji pierwszo-instancyjnej.

Pismem z dnia 29 maja 2019 r. strona wniosła o odstąpienie od nakładania kary pieniężnej. W piśmie tym strona argumentowała, że dochowała najważniejszego obowiązku nałożonego ustawą tj. uwidoczniła ceny zakwestionowanych towarów – czyli umożliwiła klientom zapoznanie się z kwotą, jaką będą musieli zapłacić za dany towar. W ocenie strony, naruszenie dokonane przez stronę miało charakter drugorzędny i dotyczyło kwestii czysto informacyjnej, nie mającej bezpośredniego przełożenia na decyzje klientów. Tę argumentację strona przywołała również w swoim odwołaniu.

Wielkopolski WIIH w swojej decyzji wskazał, iż analizując całokształt materiałów zgromadzonych w sprawie, nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i pouczenia strony. W ocenie organu I instancji, w sprawie doszło wprawdzie do zaprzestania naruszenia prawa, jednak uwidocznienie cen jednostkowych w stosunku do kontrolowanych partii towarów nastąpiło dopiero na skutek kontroli. Ponadto okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Waga naruszenia prawa w przedmiotowej sprawie nie jest znikoma, gdyż kontrolowana spółka prowadząc działalność w 8 przypadkach nie uwidoczniła cen jednostkowych towarów oferowanych według objętości lub masy oraz w 2 przypadkach podała ceny w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości i uniemożliwiający porównanie cen towarów. Naruszone zostały zatem podstawowe obowiązki uwidaczniania cen i cen jednostkowych dla konsumentów. Taki stan rzeczy powodował istnienie wątpliwości, co do możliwości porównania cen towarów. Strona nie dochowała należytej wymaganej przepisami staranności, przed włączeniem do sprzedaży detalicznej sprawdzanych podczas kontroli partii towarów.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 KPA organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa.

Do zastosowania instytucji odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej konieczne jest jednocześnie spełnienie dwóch przesłanek zaistnienia znikomej wagi naruszenia prawa i zaprzestanie przez Stronę naruszania prawa.

Ustawa nie zawiera definicji „znikomej wagi naruszenia prawa”, niemniej jednak doktryna w tym zakresie stoi na stanowisku, że *„naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie za sobą społecznego niebezpieczeństwa. Wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe jak: waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia, etc. Ocena w tym zakresie pozostawiona jest organowi administracji publicznej”* (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. zw. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2018).

W swoim wyroku z dnia 20 lipca 2018r., sygn. akt VI SA/WA 721/18 Wojewódzki Sąd Administracyjny orzekł co następuje:

„Nadto o znikomej wadze naruszenia prawa można mówić, gdy nie wiąże się to z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione sankcją administracyjną i nie ma wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działania strony, która narusza obowiązek administracyjnoprawny.”

Prezes Urzędu stoi na stanowisku, iż ustalony stan faktyczny nie stwarzał podstaw do uznania powstałego naruszenia za znikome a zawinienie strony było ewidentne.

W swojej decyzji Wielkopolski WIIH wskazał, iż ustawodawca nie wartościuje nałożonych na przedsiębiorców obowiązków, stawiając na równi obowiązek uwidocznienia cen oraz cen jednostkowych. Takie zróżnicowanie wagi naruszenia przepisów nie ma również miejsca ani na gruncie art. 6 ust. 1 ani art. 6 ust. 2 ustawy. Czynem sankcjonowanym w powyższych przepisach jest każde naruszenie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy, bez rozróżnienia czy naruszenie dotyczy cen czy też cen jednostkowych oraz bez odniesienia do ilości towarów (usług) dotkniętych naruszeniami. Konsumenci pozbawieni dostępu do prawidłowo uwidocznionych cen, a także cen jednostkowych towarów pozbawieni są tym samym możliwości pełnego rozeznania i podjęcia obiektywnej decyzji w sprawie dokonania zakupu. Kupujący postawieni w takiej sytuacji mogą zrezygnować z zakupów z powodu braku rzetelnej informacji o cenach jednostkowych, co również narusza ich interes. Powyższe powoduje, iż wyliczenia pełnomocnika strony dotyczące udziału zakwestionowanych towarów w ogólnej sprzedaży, nie przesądzają o wadze naruszenia prawa.

Prezes Urzędu nie zgadza się ze stanowiskiem strony, że naruszenie dokonane przez stronę miało charakter drugorzędny i dotyczyło kwestii czysto informacyjnej, nie mającej bezpośredniego przełożenia na decyzje klientów.

Należy zwrócić uwagę, że ustawa o informowaniu o cenach nie wskazuje na możliwość dokonania rozróżnienia wagi naruszenia pomiędzy uwidacznianiem ceny i ceny jednostkowej. Nieprawidłowości w zakresie uwidaczniania cen i cen jednostkowych są w ten sam sposób sankcjonowane. Wyjątki od zasady uwidaczniania cen jednostkowych zostały określone w § 7 Rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług z dnia 9 grudnia 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”. Wyjątki wskazane w tym przepisie dotyczą towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży; towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach); towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości

wyłącznie w parach; produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne (Dz.U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.). Produkty, co do których wykazano nieprawidłowości w zakresie naruszenia obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych, nie kwalifikują się do zwolnienia z wymogu uwidaczniania cen jednostkowych na podstawie § 7 Rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. W związku z brakiem wskazania takiego wyjątku, przedsiębiorca miał obowiązek uwidocznienia ceny jednostkowej towaru w miejscu sprzedaży detalicznej..

Tym samym w ocenie Prezesa Urzędu, nie zachodzi w tym przypadku znikome naruszenie prawa, a całościowa ocena zgodności z prawem działania strony, która narusza obowiązek administracyjnoprawny jest niekorzystna dla strony.

Odnosząc się natomiast do przesłanki zaprzestania naruszania prawa, Prezes Urzędu stwierdza, że przesłanka ta może być błędnie wykładana. W swoim odwołaniu strona weszła w polemikę z organem, twierdząc że organ I instancji nie wskazał (pomimo podniesienia tego zarzutu w piśmie Przedsiębiorcy z dnia 31.12.2018 roku oraz 29.05.2019 roku), czy stwierdzone braki utrzymywały się przez cały okres kontroli, czy też występowały jednostkowo i łącznie dawały liczbę 8 partii. W ocenie Prezesa Urzędu, przywołany przez stronę zarzut nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Prezes Urzędu informuje, że kontrola trwała trzy dni, a wynik kontroli zawarty jest w protokole, udostępnionym przedsiębiorcy po zakończeniu czynności kontrolnych, na ogół przedstawiany jest ostatniego dnia kontroli. W ocenie Prezesa Urzędu, nie jest istotne czy inspektorzy zauważyli nieprawidłowości pierwszego, drugiego czy trzeciego dnia kontroli. Nieprawidłowości zostały opisane w protokole kontroli jako stan faktyczny zastany w dniu kontroli, który stanowi dowód naruszenia przepisów prawa przez stronę, co powoduje zastosowanie sankcji administracyjnej.

W swojej decyzji Wielkopolski WIIH wskazał, iż stwierdzone nieprawidłowości nie zostały usunięte niezwłocznie w trakcie kontroli. Osoba upoważniona do reprezentowania przedsiębiorcy oświadczyła, że „ceny i ceny jednostkowe towarów znajdujących się w ofercie sklepu są odgórnie ustalane i przesyłane z centrali spółki i nie ma możliwości ingerencji ani poprawy ich na sklepie.” Informacje o prawidłowym uwidocznieniu cen przysłano pocztą elektroniczną dnia 9 listopada 2018 r., a więc już po zakończeniu kontroli.

W swoim wyroku z dnia 5 grudnia 2018 r., sygn. akt VI SA/Wa 634/18, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie orzekł:

„Norma sankcyjna ma w tym wypadku charakter związany. Przepis ten nakazuje bowiem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane. Ustęp 3 tego artykułu stanowi natomiast, iż przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.”

Kary pieniężne są traktowane jako kary o charakterze związanym. Naruszenie normy jest powiązane z konkretną karą pieniężną. Ustawy określają termin dokonania przez kontrolowanego poszczególnych czynności. Naruszenie tego terminu przez kontrolowanego grozi sankcją. Terminy dokonania pewnych czynności mogą być określone terminami kalendarzowymi ale mogą być także terminami wskazującymi na obowiązek dokonania pewnych czynności. Uwidocznienie ceny powinno nastąpić w momencie złożenia oferty sprzedaży danego towaru.

W myśl orzecznictwa sądów administracyjnych, dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w KPA nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej. (Patrz wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 lipca 2018 r., sygn. akt VIII SA/Wa 205/18). W wyroku tym, Sąd ponadto odnosi się do nieusuwalności naruszenia prawa, które polega na nieterminowym wykonaniu obowiązku po ustawowo określonym terminie, co trudno określić mianem zaprzestania naruszenia prawa. Ponadto w wyroku tym Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie orzekł: *„Organ administracji publicznej nie może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, jak również nie może jej miarkować przy uwzględnieniu takich kryteriów jak okres uchybienia terminowi czy przyczyny uchybienia terminowi”*.

W samej ustawie o informowaniu o cenach nie wskazano terminu wykonania obowiązku informowania o cenach. Sposób uwidaczniania cen towarów i usług, w tym cen jednostkowych towarów został określony w rozporządzeniu wykonawczym wydanym na podstawie art. 4 ust. 2 pkt 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Przepis § 3 ust. 1 rozporządzenia o uwidacznianiu cen stanowi: *„Cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.”* Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolicie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu. Przepisy wyróżniają dwie ceny: cenę (potocznie: cenę detaliczną) oraz cenę jednostkową (potocznie: cenę za litr/kilogram itp.). Cena informuje o cenie faktycznie płaconej za dany produkt o podanej ilości nominalnej. Z kolei cena jednostkowa umożliwia klientowi porównanie różnych produktów (np. substytucyjnych względem siebie) o różnej ilości nominalnej.

Z przepisu § 3 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia o uwidacznianiu cen można wywieść, iż uwidacznianie cen przez przedsiębiorcę powinno nastąpić przed momentem udostępnienia danego towaru do sprzedaży konsumentowi, o czym świadczy zdanie *„cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów”*. Jakakolwiek inna wykładnia tego przepisu umożliwiająca przedsiębiorcy, uwidacznianie cen w miejscu, które nie jest ogólnodostępne lub nie jest dobrze widoczne dla konsumentów jest błędna. Powyższe oznacza, że w momencie zaproszenia do punktu sprzedaży konsumentów cena towaru powinna być uwidoczniiona. Tym samym, każde otwarcie punktu sprzedaży oznacza złożenie oferty konsumentowi i jest terminem wykonania obowiązku uwidaczniania cen. Niewykonanie tego obowiązku przed udostępnieniem towaru do sprzedaży skutkuje nałożeniem na przedsiębiorcę administracyjnej kary pieniężnej. Argumentacja tego rodzaju, że strona zaprzestała naruszania prawa w trakcie kontroli czy po kontroli, nie może stanowić w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi podstawy do zastosowania przesłanki zaprzestania naruszenia prawa. Tym samym, obydwie przesłanki zarówno przesłanka zaistnienia znikomej wagi naruszenia prawa jak i przesłanka zaprzestania przez Stronę naruszania prawa nie zostały w tym przypadku spełnione. W związku z powyższym, Prezes Urzędu stwierdza, że nie zostały spełnione przez stronę przesłanki do zastosowania w niniejszej sprawie art. 189f § 1 pkt 1 KPA.

Ad. II Zarzut naruszenia art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach w związku z art. 14 Prawa przedsiębiorców

Odwołujący się postawił organowi zarzut naruszenia art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach w zw. z art. 14 Prawa przedsiębiorców, poprzez nałożenie na

Przedsiębiorcę kary pieniężnej w kwocie 2 200,00 zł, pomimo, iż w sprawach, w których doszło do większego naruszenia obowiązków wynikających z ustawy o informowaniu o cenach, organy administracji publicznej wymierzały kary ponad 23-krotnie niższe, co stanowi nieuzasadnione odstępianie od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym. Przedsiębiorca wskazuje, że kara w wysokości 2200,00 zł jest wygórowana i narusza art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu cenach w związku z art. 14 Prawa przedsiębiorców. Ponieważ w toku kontroli przeprowadzonej w sklepie organ I instancji stwierdził naruszenie ustawy o informowaniu o cenach łącznie co do 10 partii towarów — za co wymierzył karę pieniężną w kwocie 2200,00zł. Oznacza to, że każde uchybienie wycenione zostało na kwotę 220,00 zł. Tymczasem w sprawie, w której inny przedsiębiorca naruszył ustawę o informowaniu o cenach co do 105 partii towarów, kara pieniężna wyniosła 1 000,00 zł — co oznacza, że każde uchybienie zostało wycenione na kwotę 9,523 zł. Z tego też tytułu Odwołujący się wnioskował o nałożenie na przedsiębiorcę kary pieniężnej w kwocie 95,23 zł.

Odnośnie powyższego zarzutu, Prezes Urzędu informuje co następuje:

Zasada pewności prawa określona w art. 14 Prawa przedsiębiorców stanowi: „*Organ bez uzasadnionej przyczyny nie odstępuje od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym.*”

Przywołany przez stronę w odwołaniu wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 listopada 2015 r., sygn. akt VI SA/Wa 1406/15 był wydany pod rządami ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, która nie zawierała odniesienia do zasady pewności prawa gwarantującej stronie brak odstępstwa organu władzy publicznej od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie 2015 r. był wydany w innym stanie prawnym, ponieważ Prawo Przedsiębiorców weszło w życie w dniu 30 kwietnia 2018 r.

Przywołana w tym wyroku kara pieniężna została nałożona na przedsiębiorcę na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, gdzie górna granica wymiaru kary została określona na 20 000 zł, a kara pieniężna na przedsiębiorcę zaskarżoną decyzją została nałożona na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, gdzie górna granica wymiaru kary została określona na 40 000 zł. Strona dalej wywodzi, iż została naruszona zasada pewności prawa, ponieważ w przedmiotowym wyroku podniesiono, iż wymierzona skarżącej spółce kara pieniężna stanowiła jedynie 5% możliwej do wymierzenia kary. W opinii strony, kara nałożona na stronę powinna być utrzymana zgodnie z linią orzecniczą w wysokości 5%. W zaskarżonej decyzji kara została utrzymana na poziomie 5,5 %, tylko, że górny wymiar kary jest wyższy i wynosił 40 000 zł.

W treści wyroku Sąd wskazał, że w rozpatrywanej sprawie: „*wymierzona skarżącej spółce kara stanowiła jedynie 5% możliwej do wymierzenia kary, zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, a więc trudno uznać, aby kara ta była wygórowana i tym samym nadmiernie dolegliwa dla strony skarżącej*”.

Adekwatnie, w przedmiotowej sprawie, kara pieniężna w wysokości 2 200 zł w stosunku do górnego wymiaru kary - 40 000 zł stanowi 5,5 % możliwej do wymierzenia kary.

Prezes Urzędu również nie podziela stanowiska strony w zakresie przeprowadzonej przez stronę wyceny uchybień na kwotę 9,523 zł za jedno uchybienie, co powinno skutkować nałożeniem kary w kwocie 95,23 zł, rozumianej jako kara łączna 10 uchybień. W ocenie Prezesa Urzędu, przedstawiona kalkulacja nie ma uzasadnienia faktycznego ani prawnego.

Dyrektywy wymiaru kary zostały określone w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, które nakazują organowi przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnienie stopnia naruszenia obowiązków oraz dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, a także wielkości jego obrotów i przychodu. Przepisem prawa materialnego, którego naruszenie skutkuje sankcją administracyjną jest art. 4 ustawy o informowaniu o cenach i nawet naruszenie o charakterze jednostkowym powoduje sankcjonowanie przedsiębiorcy. W przepisach prawa materialnego nie przewiduje się powiązania sankcji z ilością uchybień wykazanych podczas kontroli ani też nie różnicuje się uchybień na poszczególne naruszenia, co dawałoby jakąkolwiek możliwość stosowania kary łącznej. Wymiar kary jest określony kwotowo do wysokości 20 000 zł w przypadkach, gdy naruszenie nie ma charakteru notoryjnego (art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach), a w przypadkach naruszeń notoryjnych, wielokrotnych, co najmniej trzykrotnych w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie po raz pierwszy, wymiar kary również jest określony kwotowo do wysokości 40 000 zł (art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach).

W swoim wyroku z dnia 5 grudnia 2018 r. VI SA/Wa 634/18 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie orzekł: *„Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy. Wykazanie przez organ, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku obliguje organ do nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.”*

W związku z powyższym, w ocenie Prezesa Urzędu, zarzuty strony o wygórowanej karze i o naruszaniu obowiązku organu utrzymania utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym są oczywiście bezzasadne.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 KPA organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes Urzędu przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Wielkopolski WIIH zasadnie nałożył na przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska Spółka Akcyjna z siedzibą w Kostrzynie, karę pieniężną w wysokości 2 200 zł (dwa tysiące dwieście złotych) za brak uwidocznienia w miejscu sprzedaży w sklepie „Biedronka” przy ul. 28 Czerwca 1956 r. w Poznaniu, cen jednostkowych 8 partii towarów sprzedawanych według objętości lub masy oraz za podanie w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości i uniemożliwiający porównanie cen 2 partii towarów sprzedawanych według objętości lub masy, z uwagi na ponowne naruszenie obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen stanowiące czwarty przypadek w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Tym samym, decyzja Wielkopolskiego WIIH nr BN.8361.129.2018 z dnia 11 czerwca 2019r. powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowno-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900)

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r., poz. 1302 z późn. zm.); § 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178).

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Dyrektor Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/

Otrzymuje: Pan radca prawny, Jeronimo Martins Polska S.A.ul. Żniwna 5, 62 – 025 Kostrzyn
Do wiadomości: Wielkopolski Inspektor Inspekcji Handlowej w Poznaniu